

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. Перник, 16 декември 2013 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети декември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН

СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ

ИВАНОВА

СЛАВА

ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Гешев, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №333** по описа на съда за **2013 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Регионална здравна инспекция (РЗИ) - Перник** против решение №887 от 18.10.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №854 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №14 от 08.04.2013 г., издадено от Директора на РЗИ – Перник срещу „ФЕЙС 1“ ООД, ЕИК 201376438, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. Св. Св. Кирил и Методий №15, представлявано от К.С.И.***, за нарушение по чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ), за което на основание чл. 218, ал. 1 от ЗЗ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно и неправилно. Жалбоподателят възразява срещу изводите на районния съд за допуснати в хода на производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения касателно липса на посочване в акта и НП на дата и място на извършване на нарушението, както и непълно посочване в акта на нарушената законова разпоредба. Твърди, че както в акта, така и в НП посочените реквизити се съдържат, а административнонаказващият орган е издал процесното НП при условието на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е прецизирал посочената непълно в акта нарушена законова разпоредба. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното НП.

Ответникът по жалбата – „ФЕЙС 1“ ООД, пред съда се представлява от адв. С***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Намира, че решението на районния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена 14-дневния срок, от страна в административнонаказателното производство, за която решението е

неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешки на първата съдебна инстанция при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на обжалвания съдебен акт настоящият касационен състав намира, че правилно районният съд е приел за съществени, допуснатите в хода на производството по налагане на административно наказание процесуални нарушения, вследствие които е ограничено правото на защита на санкционираното лице. Обжалваното решение е правилно и не страда пороци, включително и посочените в жалбата, които да са основания за касирането му.

По делото е безспорно установено от фактическа страна, че на 21.02.2013 г. е извършена проверка в обект на контрол – кафе „ФЕЙС“ в гр. Перник, стопанисвано от настоящия ответник. Срещу последния, в качеството му на ЮЛ и стопанисващ обекта е образувано административно наказателно производство със съставяне на акт за нарушение за това, че е допуснал тютюнопушене в обекта, в нарушение на забраната по чл. 56 от ЗЗ.

При извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, районният съд е направил извод, че при съставянето на акта не е спазена разпоредбата на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, изискваща посочване на нарушената законова разпоредба, поради липса на конкретизиране от страна на актосъставителя на относимата към процесното деяние алинея на чл. 56 от ЗЗ. Районният съдия е приел още, че както в акта, така и в НП, липсват посочени дата и място на извършване на нарушението, каквито са изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Така приетото за установено решаващият първоинстанционен състав е квалифицирал като съществени процесуални пороци на административнонаказателното производство, наличието на които е ограничило правото на защита на наказаното лице. На основание тези си изводи районният съд е отменил процесното наказателно постановление.

Мотивите на първата съдебна инстанция, довели до отмяна на процесното НП не се споделят изцяло от касационния съд, тъй като и в акта и в НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението.

Съдът приема оплакването на жалбоподателя за налично противоречие при посочването на нарушените законови разпоредби в процесното НП, в частност приложената и относима санкционна правна норма, веднъж посочена като чл. 218, ал. 3 от ЗЗ, след което в диспозитивната част - чл. 218, ал. 1 от ЗЗ, което препятства наказаното лице да разбере на основание коя алинея се налага, а и определя наказанието. Освен, че в случая са във връзка, двата текста разграничават нарушителите в зависимост от тяхното субективно качество – физическо лице или юридическо лице, от което на свой ред следва разграничение както по отношение вида на предвижданото административно наказание – глоба или имуществена санкция, така и по отношение размера на санкцията касателно границите, в които същата може да бъде определена, съобразено с правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН. Предвид това не е спазен и императива на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Освен посочените процесуални нарушения налице е още едно самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. Разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗЗ забранява тютюнопушенето в закритите обществени места. Нормата е императивна. Санкционната норма на чл. 218, ал. 3 от ЗЗ във вр. с ал. 1 на с. чл. на свой ред предвижда наказание за ЮЛ при нарушаване на забраната, в случая на чл. 56 от ЗЗ. В процесния случай деянието в акта и НП е описано като „допуска тютюнопушене“. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗАНН обаче, при административните нарушения допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответен закон. Следователно за да се приложи институтът на допустителството следва с изрична разпоредба, в специален закон да е предвидена такава

хипотеза, каквато в случая липсва. В настоящия случай нито материалноправната норма, нито санкционната разпоредба, приложени от административнонаказващия орган, предвиждат необходимото изключение от основния принцип, заложен в чл. 10 на ЗАНН. Предвид липсата на предвиден в ЗЗ административнонаказателен състав за допустителство, налице е самостоятелно основание за отмяна на процесното НП без да е необходимо въпросът да се изследва в неговото съществуване.

Водим от гореизложеното настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение не страда от сочените в жалбата на Регионална здравна инспекция – Перник пороци. Същото е валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, поради което ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №887 от 18.10.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №854 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление №14 от 08.04.2013 г., издадено от Директора на Регионална здравна инспекция – Перник срещу „ФЕЙС 1“ ООД, гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/